

și nu numai pre cei din cetate, ci și pre cei din totă Italia. Cinna și Mariū se numiră pre sene înșiși consuli pentru anul R 667, dară Mariū murì în celle dintâiu dille alle șeptimului seū consulatū. Lui urmâ L. Valeriū Flaccu.

VII.

Resbellulu Mitridaticu.

Mitridate și propuse se uneseă totū resăritulū spre a se oppune Romanilorū de a și întinde imperiulū în Asia, și allesse spre acestū scopū timpulū în care Roma eră ocupată chiarū în Italia cu resbellulū sociale. Ellū începū acestū planū mare cu conquerirea Asiei anteriore (la care dederă motivū disputele asupra ocupării Paflagoniei, Gallatiei și a Cappadociei), apoi trāmise pre ducele seu Archelaū cu óste și cu putere navale în Grecia, unde se uniră cu dînsulū și mai mulți Greci. Inse spre a lū impedică de a veni în Italia și de a se unì cu soții italicì, Roma termină resbellulū cu acestia, immoindu și condițiunile de pace, și trāmise pre Sulla în Grecia, care luă mai ântâiu Atena, după o resistințā cerbicósă, apoi lăssă Attica cea strósă de puteri, și trecū în Beeotia, unde mai repurtă dóue victorie, la Cheronéa și la Orchomenū. Facțiunea mariană de la Roma dede consulelui L. Valeriū Flaccu provincia Asia și imperiulū încontra lui Mitridate. Flaccu se uccise chiarū de locūitiitorulū (*legatus*) seu, Fimbria, care continuândū resbellulū cu successū bunū în Asia, constrînse pre Mitridate a face pace; Sulla care avea lipsă de pace, o încheiă însuși, a. R. 669. Starea possessiunilorū respective se restabilì cumū fusse înainte de resbellū, Mitridate fu indetoratū se și retragă președiele selle din provincia Asia și din Paflagonia; se deșerte Bitunia și Cappadocia în favórea lui Nicomede și a lui Ariobarzane; se dea